

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

2013/2009(INI)

21.3.2013

VÉLEMÉNY

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részéről

a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság részére

a nők oktatási és foglalkozási mobilitásáról az Európai Unióban
(2013/2134(INI))

A vélemény előadója (*): Csaba Sógor

(*): Társbizottsági eljárás –az eljárási szabályzat 50. cikke

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy olyan uniós politikákra van szükség, amelyeknek köszönhetően nő a különböző korosztályokba tartozó nők helyzetével kapcsolatos tudatosság, különösen az oktatási, az integrációs, a migrációs, a foglalkoztatási, valamint a szegénységgel, az egészségügyi ellátással és a szociális védelemmel összefüggésben, és jobban középpontba kell állítani a nők helyzetét a döntéshozatali folyamatban;
2. rámutat a nemek közötti bérszakadék gazdaságra és egyénekre gyakorolt káros hatására; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti bérszakadék részben abból ered, hogy azokban a szakmákban, ahol a nők felülreprezentáltak, gyakran alacsonyabbak a fizetések; sürgeti az érintett feleket, hogy tegyék átláthatóbbá a bérek alakulását, elkerülendő a bérszakadékok fennmaradását vagy szélesedését; felhívja a Bizottságot, hogy a Parlament 2012. március 13-i állásfoglalásában kérteknek megfelelően vizsgálja felül a nemek közötti bérszakadékra vonatkozó jelenlegi jogszabályt (2006/54/EK irányelv); nyomatékosan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve dolgozzanak ki olyan politikákat, amelyek megszüntetik a nemek közötti bérszakadékot, a nők munkaerő-piaci integrációjára összpontosítanak, valamint előmozdítják a mobilitással kapcsolatos esélyegyenlőséget;
3. buzdítja a tagállamokat, hogy lépjenek fel a valamennyi korosztályba tartozó nők szegénységével és társadalmi kirekesztettségével szemben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a szegénység elnöiesedésének megakadályozása érdekében, előmozdítva a nők körében a foglalkoztatást és a vállalkozó szellemet, fellépve a bérkülönbségekkel szemben, és – gyermekgondozási létesítmények kialakításával – megkönnyítve a szakmai és a családi kötelezettségek összehangolását;
4. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsanak külön figyelmet az idősebb nők körében tapasztalható szegénység problémájára, amely azzal magyarázható, hogy kisebb nyugdíjban részesülnek, aminek részben azok a munka nélkül töltött időszakok az okai, amelyeket életük során vállalniuk kellett annak érdekében, hogy gondozhassák gyermekeiket és többi rászoruló családtagjaikat;
5. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak védelmet a nők jogai számára, segítsék elő a nők és férfiak közötti egyenlőséget és az esélyegyenlőséget, és küzdjék le a munkaerőpiacon a kihasználás és a hátrányos megkülönböztetés minden formáját, mint például a munkaköri szegregációt és a bérezés terén történő megkülönböztetést, különösen az egész életen át tartó tanulás előmozdítása, a bizonytalan foglalkoztatással szembeni fellépés és a jogokat biztosító munkahelyek előmozdítása, a munka és a családi élet összehangolását lehetővé tevő munkaidő, állami egészségügyi ellátórendszer, állami társadalombiztosítási rendszer, valamint a nő kérésére differenciált munkaidő-szervezési módok révén;
6. hangsúlyozza, hogy vonzóvá kell tenni a nők számára a matematikával, az informatikával

és az új technológiákkal kapcsolatos szakmákat a munkaköri szegregáció és a bérezés terén történő megkülönböztetés visszaszorítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy fiatal kortól kezdve mozdítsák elő a nők körében a tudományos, műszaki, mérnöki, illetve matematikai készségeket igénylő hivatásokat és szakmákat, elősegítve a foglalkoztathatóságot, valamint segítve az oktatás, a szakképzés és a foglalkoztatás közötti átmenetet; kéri ezért a tagállamokat, hogy biztosítsanak, illetve fejlesszenek tovább olyan minőségi karriertervezési és pályaaorientációs szolgáltatásokat, amelyek segítséget nyújtanak a nőknek e tekintetben;

7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel az ágazati nemi szegregációval szemben, egyrészt azért, hogy fiatal kortól kezdve motiválják a vonatkozó ágazatokban való munkavállalásra, másrészt azon körülmények orvoslása révén, amelyek miatt az adott ágazat kevésbé vonzó a nők vagy a férfiak számára, ideértve egyrészt a gondozói feladatok ellátásával össze nem egyeztethető munkafeltételeket, másrészt a bérezést;
8. úgy véli, hogy a nők tanulmányi és a foglalkoztatási mobilitásának előmozdítása hozzájárulhat az Európa 2020 stratégia azon kiemelt célkitűzésének megvalósításához, amely szerint a 20–64 éves nők és férfiak foglalkoztatási rátáját 75%-ra kell emelni, többek között a fiatalok, az idősebb munkavállalók és az alacsony képzettségű munkavállalók nagyobb mértékű foglalkoztatása, valamint a legális migránsok fokozottabb integrációja révén;
9. felhívja a figyelmet különösen a fogyatékossgal élő nőkre és hangsúlyozza a kétszeres megkülönböztetéssel szembeni, illetve a teljes jog- és esélyegyenlőséget előmozdító intézkedések és fellépések szükségességét;
10. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő oktatási rendszerek fontosságát, mivel azok széles körű választási lehetőséget biztosítanak a gyermekek számára tehetségük felfedezése tekintetében; rámutat, hogy a kutatások szerint az erős nemi sztereotípiák oktatáson belüli alkalmazása hozzájárul a munkaerőpiacon belüli nemi szegregációhoz, az ágazatok és a szakmák vonatkozásában egyaránt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel ezekkel a sztereotípiákkal szemben;
11. hangsúlyozza, hogy a karrier eleji mobilitás kulcsszerepet játszik a későbbi munkahelyváltásokra való felkészülésben; emlékeztet a „Több lehetőséget a fiataloknak” kezdeményezésről szóló 2012. május 24-i és az ifjúsági garanciaprogramról szóló 2013. január 16-i állásfoglalására; kéri ezért az Európai Bizottságot és a tagállamokat a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó csomag mielőbbi végrehajtására, különös tekintettel „Az első EURES-állásod” kezdeményezésre és az „Ifjúsági garanciára”, előmozdítandó a fiatal nők körében a korai tanulmányi és foglalkoztatási mobilitást;
12. felhívja a szociális partnereket, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák a kollektív szerződések nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos rendelkezéseinek tökéletesítését, többek között a rugalmas munkaidőhöz való jog előmozdításával, gyermekgondozási létesítményekkel, a női munkavállalók mentorálásával, a nők kollektív tárgyalásokban való részvételének fokozását célzó intézkedésekkel, valamint a kollektív szerződések nőkre gyakorolt hatásának értékelésével;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a munkavállalás céljából külföldre költöző nők

emberkereskedelemmel szembeni védelmét, ideértve különösen a tájékoztatáshoz és a tanácsadáshoz való hozzáférést;

14. úgy véli, hogy fokozott figyelmet kell fordítani a kisebbségi közösségekből származó nők kulturális hátterére, illetve hagyományaira;
15. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést a foglalkoztatási mobilitással kapcsolatos, nemekre vonatkozó adatokról, és nemzeti politikáik és nemzeti reformprogramjaik kialakításakor foglaljanak bele azokba a nemek közötti egyenlőség előmozdítására irányuló rendelkezéseket, különös figyelmet fordítva a 2014–2020-as programozási időszakra vonatkozóan és azon túl az Európai Szociális Alapból (ESZA) finanszírozott nemzeti és regionális szintű operatív programok programozására és végrehajtására; emlékeztet 2012. október 25-i állásfoglalására, amely támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy a kohéziós politika céljaira szánt teljes összeg 25%-át különítsék el az Európai Szociális Alap részére;
16. hangsúlyozza, hogy amennyiben ez a kérdés e programokon belül konkrét célkitűzést jelent, vagy külön horizontális prioritást élvez, a megfelelő gyakorlati megoldások el fognak kezdeni megmutatkozni és az intézkedések regionális és/vagy helyi szintű eredményeket fognak hozni;
17. kéri a tagállamokat, hogy a nők munkavállalási arányának javítása érdekében bátorítsák a nemzeti, regionális és helyi projekteket; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a férfiakat és nőket nagyobb önkéntes részvételre a közösség érdekében zajló jótékonyági tevékenységekben;
18. hangsúlyozza a nyelvtanulás jelentőségét, és kéri, hogy szervezzenek tanfolyamokat a helyi nyelven és a helyi kultúráról, különösen a nők számára kialakítva;
19. arra biztatja a tagállamokat, hogy könnyítsék meg az eljárásokat a helyi és regionális hatóságok számára, hogy azok:
  - a nőket és férfiakat a helyi közösségekbe integráló, illetve a kulturális kapcsolatokat serkentő programokat alakítsanak ki és hajtsanak végre;
  - a házas- vagy élettársukat egy másik tagállamba követő nők számára kínáljanak fel olyan, megfelelő szolgáltatásokat, mint az új társadalmi és kulturális környezetbe való beilleszkedésüket elősegítő tanfolyamok, például nyelvtanfolyamok és szakképzés, és ezek során legyenek külön tekintettel az érzékeny helyzetben lévő nőkre;
  - szenteljének nagyobb figyelmet a nők munkaerő-piaci beilleszkedésének, különösen ami a szakképesítéseik megszerzését és felfrissítését, a tudás elsajátítását, illetve az egész életen át tartó tanulási és képzési program végrehajtását illeti;
  - foglalkozzanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő, rendkívüli mobilitású nőkkel, mint például a háztartásbeli alkalmazottakkal, a gondozókkal, takarítókkal és a szálloda- és vendéglátóiparban (HORECA-ágazat) dolgozó nőkkel;
  - támogassák a nonprofit szervezetek társadalmi tudatosságot fokozó kampányait,

amelyek a nemzetközi közösségben élő nőkre, például a kivándorolt házastársakra és élettársakra összpontosítanak;

- integrációt segítő programokat, pszichológiai tanácsadást és integrációs projekteket fejlesszenek ki; hangsúlyozza, hogy a problémák megértéséhez és megoldásához gyakorlati segítséget jelentenek a konkrét intézkedések;

20. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen figyelje és jelentse, hogy a férfiak és nők miként veszik igénybe az oktatásra és képzésre, a foglalkozási és tanulmányi mobilitásra és a munkaerő-piaci részvételre összpontosító európai uniós alapokat; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy azonnal reagáljanak, amennyiben az igénybevétel terén nincs egyensúly;
21. azt ajánlja, hogy hozzák létre az Európai Tanácsadó Szolgálat Hálózatát, hogy a nők integrációjával kapcsolatos tájékoztatással, know-how-val és iránymutatással segítsék a helyi közösségeket a problémával való megküzdés terén; javasolja az olyan eszközök és hálózatok népszerűsítését és az olyan, már létező európai hálózatok, illetve mobilitást segítő eszközök finanszírozásának folytatását, mint az EURES, az Európa Önökért és a Europe Direct, amelyek megkönnyítik a nők számára a különböző tagállamokban őket megillető jogokról és lehetőségekről történő tájékozódást;
22. ismételten kijelenti, hogy a tagállamoknak garantálniuk kell a családegyesítéshez való jogot;
23. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak olyan, infrastruktúrát illető intézkedéseket, amelyek támogatják a családos, mobilis munkavállalókat, megoldva ezek oktatáshoz és gyermekgondozáshoz, társadalombiztosításhoz és közösségi szolgáltatásokhoz való hozzáférését; a származási és a befogadó tagállamokat egyaránt felszólítja, hogy fejlesszenek ki mechanizmusokat a rendkívüli mobilitású családos munkavállalók beilleszkedése és újrabeilleszkedése céljára; hangsúlyozza, hogy a munkavállalóknak jobban el kellene ismerniük a külföldre költöző nők által elsajátított interkulturális készségek értékét;
24. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a diplomák és szakmai képesítések kölcsönös elismerését, és egyszerűsítsék le az elismertetésre irányuló eljárásokat;
25. rámutat arra, hogy azokban az esetekben, amikor nem maga az elismerés jelenti a fő problémát, hanem az elismeréshez szükséges eljárás elhúzódó jellege, ez rossz kezdetet jelenthet az EU-n belüli befogadó környezetben.
26. hangsúlyozza annak pozitív hatását, hogy a nők számára már korán vonzóvá teszik a magas foglalkoztatottsági potenciállal rendelkező, kulcsfontosságú iparágakat, különösen a zöld gazdaságot, az egészségügyi és szociális gondozói ágazatot, illetve a digitális gazdaságot;
27. aggályainak ad hangot a nők körében tapasztalható, magas szintű „szellemi erőforrások pazarlása”, azaz a külföldre költöző nők képzettségének nem megfelelő kihasználása miatt, ami különösen szembeötlő az ápolás és a házimunka erősen elnőiesedett ágazataiban;

28. úgy véli, hogy a külföldre költöző nők szociális jogainak hordozhatósága elengedhetetlen a szerzett jogok tényleges gyakorlásának biztosításához.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	21.3.2013
A zárószavazás eredménye	+ : 40 - : 3 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Nicole Sinclaire, Jutta Steinruck
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Jürgen Creutzmann, Edite Estrela, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Csaba Sógor
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Fiona Hall, Angelika Werthmann